

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omtvistat varumärke: Figurmärke innehållande ordet "W E" – Registreringsansökan nr 10 763 795

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 4 augusti 2014 i ärende R 2305/2013-2

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet och bevilja sökandens ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 13 oktober 2014 — Belgien mot kommissionen

(Mål T-721/14)

(2014/C 431/66)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck och M. Jacobs, biträdda av advokaterna P. Vlaemminck och B. Van Vooren)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens rekommendation 2014/478/EU av den 14 juli 2014 om principer för att skydda konsumenter och spelare i samband med onlinespeltjänster och för att förhindra att underåriga spelar onlinespel om pengar,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om tilldelad befogenhet i artikel 5 FEUF. Kommissionen har inte gjort någon hänvisning till den rättsliga grund i fördragen som ger kommissionen befogenhet att anta den angripna åtgärden.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om tilldelad befogenhet då fördragen inte ger kommissionen befogenhet att anta åtgärder med harmoniserande verkan på området för hasardspel.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU och institutionell jämvikt i artikel 13.2 FEU. Kommissionen har nämligen inte fäst någon vikt vid rådets slutsatser av den 10 december 2010 "Ram för hasardspel och vadslagning i europeiska unionens medlemsstater" (handling 16884/10).
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU i förhållande till medlemsstaterna
5. Den femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 13.2 FEU, 288 FEUF och 289 FEUF då den angripna åtgärderna i själva verket utgör ett dolt direktiv. Sökanden gör likaså gällande att artikel 52 i Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna har åsidosatts då kommissionen inte valt att lagstifta för att införa en begränsning av den yttrandefrihet och informationsfrihet som garanteras i artikel 11 i stadgan.

Talan väckt den 14 oktober 2014 — Aalberts Industries NV mot Europeiska kommissionen och Europeiska unionens domstol

(Mål T-725/14)

(2014/C 431/67)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna R. Wesseling och M. Tuurenhout)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Förplikta Europeiska unionen genom domstolen eller Europeiska kommissionen att utge ersättning för den skada som Aalberts lidit på grund av en kränkning av dess rättigheter. Ersättningen sönderfaller i 1 041 863 euro för sakskada och 5 040 000 euro eller det belopp som tribunalen finner skäligt för ideell skada, jämte dröjsmålsränta från den 3 januari 2010 till den dag då dom meddelas i målet, med en ränta enligt Europeiska centralbankens (ECB) räntesats för huvudsakliga refinansieringstransaktioner, ökad med två räntepunkter eller den räntesats som tribunalen finner skälig,
- förplikta Europeiska unionen genom domstolen eller Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att tribunalen inte tog hänsyn till sökandens rätt att få sin sak prövad inom rimlig tid i mål T-385/06, Aalberts Industries N.V. m.fl./kommissionen, i en talan som sökanden väckt mot kommissionens beslut K(2006) 4180 av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/F-1/38.121 – Rörkopplingar).

Sökanden har anfört att förfarandet har pågått i fyra år och tre månader, medan tribunalens handläggning av talan, med hänsyn till samtliga omständigheter inte borde ha pågått längre tid än tre år. Sökanden har gjort gällande att tribunalen inte beaktade artikel 47 andra stycket i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken unionens domstolar ska avgöra mål inom rimlig tid, och artikel 6.1 i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, enligt vilken enskildas talan ska prövas inom rimlig tid.

Sökanden har lidit en faktisk och säker skada på grund av att tribunalen inte avgjorde målet på tre år. Skadan består i kostnader som sökanden haft för att återfinansiera en bankgaranti när handläggningen varade längre tid än tre år.